

kastet en Bekreidelse over paa det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), fordi han havde opstillet to Hovedbetragtninger af denne Adresse, skjøndt han efter min Formening havde fremskillet dem saa klart og tydeligt, at jeg idetmindste for mit Bedkommende meget godt kunde forstaae, hvortil han sigtede. Det første Punkt, det ærede Medlem opstillede, var, at det, der for ham var det Væsentligste, var Kronens Ret og Monarkiets Integritet, og det andet Punkt, han opstillede som det vigtige Diskussionspunkt, var Forsatningen af 18de November 1863. Forsaavidt jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds, saa var det hans Mening, at det, man her først og fremmest maa have for Øie, er Kronens Ret og Monarkiets Integritet. Nu er der fra forskjellige Sider spillet ikke saa libet Voldt med et Par Ord, nemlig Statens Selvstændighed og Uafhængighed. Forsaavidt man nu skal forstaae Ordet „Selvstændighed“ saaledes, at det er Forsatningen af 18de November, som man skal offere Alt for, saa maa jeg tilstaae, at jeg hører til dem, der paa ingen Maade kunne give denne Adresse deres Stemme. Jeg har idag hørt, at meget betydnende Medlemmer endog ere gaaede saa vidt, at de have kaldt Forsatningen af 18de November et politisk Dannevirke, et Dannevirke, for hvilket denne Forsamling skal rykke i Siden som Reserve, idet man ikke har en Forsamling, der er valgt ifølge den nye Forsatningslov. Hvis det skulde forholde sig saaledes, da maa jeg for mit Bedkommende tilstaae, at jeg særdeles gjerne vilde trække mig ud af Kampen, thi jeg har ikke lyst til at være med at kæmpe for denne Forsatning, der, efter hvad der er sagt ved tidligere Leiligheder og paa betydningsfulde Steder, opstilles som den, der skal bære hele vor konstitutionelle Udvikling. Naar de Herrer have kaldt denne Forsatning et politisk Dannevirke, da kan jeg naturligvis ikke forstaae dette paa anden Maade, end at den ikke alene skulde være et politisk Dannevirke her i Forsamlingen, men at selv vore Tropper ovre ved Dannevirke maatte have den for Øie som et af de skjønneste Formaal, hvorfor de skulde gaae i Kampen og offere Liv og Blod. Mig bedrøber det, at man her vil gjøre den

Betragtning gjældende, at dette er en Selvstændighed, som man kan hyde alle Statsborgere. Dersom man, istedetfor denne Forsatning, havde opstillet Grundloven af 5te Juni 1849, der blev fremkaldt paa en Tid, da blodige Mytstelser fandt Sted, og under hvilken vi nu i 16 Aar have arbejdet, jeg tør uden Ubestedenhed sige med meget Held, — havde man opstillet den og sagt: Det er Banneret, hvorunder vi skulle kæmpe, det er den Selvstændighed, man kan hyde Folk, og for hvilken man kan offere Alt, da skulde jeg med Fornøjelse være med at stemme for Adressen, men saaledes, som den nu er affattet, kan jeg det ikke. Jeg skal meget villig indrømme, hvad der fra forskjellige Sider er sagt, at Meningen med her i Adressen at nævne Forsatningen af 18de November ingenlunde er nogen anden end den at ville sige, at Slesvig derved knyttes nærmere til Kongeriget; der er ikke sagt i Adressen, at denne Forsatning skal bære hele vor konstitutionelle Udvikling; ja, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har endog gjort opmærksom paa, at den paa ingen mulig Maade indeholder en Inkorporation af Slesvig. Nu skulde det glæde mig, hvis det ærede Medlem med sit store Talent var istand til at overbevise hele den øvrige Verden om, at dette ikke er saaledes; hvad imidlertid os Smaafolk angaaer, da ere vi, baade efter hvad vi erfare fra Udlandet, og hvad vi høre her hjemme, ikke istand til at see Andet, end at Forsatningen er, hvad man kalder en Slags Inkorporation. Ja, de Herrer kunne have en anden Opfattelse af Sagen, det tillader jeg Dem, og jeg haaber igjen, at De tillader mig at have denne Opfattelse. Det være imidlertid, som det vil, saa er dog een Ting vist, nemlig, at det er stillet i Udsigt, at denne Forsatning skal bære hele vor konstitutionelle Udvikling og altsaa optage i sig Grundloven af 5te Juni 1849, men jeg kan ikke nægte, at hvis den Dag nogensinde skulde oprinde, da dette skulde blive Tilfældet, vil jeg imødegaae den med stor Beklagelse. Jeg ønsker ikke nogen anden Forsatning for de særlige Anliggender end Grundloven af 5te Juni 1849, og derfor ønsker jeg heller ikke at bringe syndeligt Offer for den nye Forsatning. Det er, som sagt,